

عنوان مقاله:

امکان سنجی نظام انتخاباتی ترجیحی در انتخابات مجلس شورای اسلامی (مطالعه موردی؛ حوزه انتخابیه ممسنی و رستم)

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی، دوره 24، شماره 94 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

جواد اطاعت - گروه علوم و اندیشه سیاسی، دانشکده اقتصاد و علوم سیاسی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

محمد تاپاک - کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

حمیدرضا نصرتی - معاونت پشتیبانی، مالی و مدیریت منابع دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در ایران از صدر مشروطه تاکنون الگوهای مختلفی همچون انتخابات اصنافی، دو درجه و نظام اکثریتی به مرحله اجرا گذاشته شده است؛ اما هنوز بحث گزینش یک نظام انتخاباتی مطلوب، متناسب با شرایط و ویژگی های جغرافیایی، قومی و فرهنگی در نظام سیاسی ایران یکی از چالش برانگیزترین موضوعات در سال های اخیر بوده است. یکی از حوزه های انتخاباتی که در این خصوص با چالش های بیشتری مواجه می باشد، حوزه انتخابیه نورآباد ممسنی است. انتخابات در این حوزه به جای اینکه باعث فصل منازعه شود، خود موضوع منازعه است. با توجه به این موضوع، بنیاد پژوهش کنونی بر این پرسش نهاده شده است که در حوزه انتخاباتی ممسنی و رستم چه نوع نظام انتخاباتی می تواند تفاهم، همدلی و مشارکت مدنی را جایگزین تفرقه، تشتت و تعمیق شکاف های اجتماعی نماید؟ پاسخ اولیه و یا فرضیه ای که مورد مطالعه قرار گرفت این است که نظام انتخاباتی رای جایگزین (ترجیحی) الگوی مناسبی برای این حوزه انتخابیه است. در این نظام انتخاباتی به جای تاکید بر شکاف های اجتماعی که نامزدهای انتخاباتی برای رای آوری بر آن اهتمام می ورزند، برعکس برای کسب اکثریت مطلق رای دهندگان و یا انتخاب در ترجیحات (اولویت های) بعدی شهروندان، تلاش می کنند بر منافع و ارزش های گروه های مختلف اجتماعی تاکید و خود را بر آن متعهد سازند. با این رویکرد، اجرای این نظام انتخاباتی در درازمدت باعث انسجام اجتماعی شده و بنیان های وحدت را تثبیت و از چندپارچه شدن جامعه جلوگیری به عمل می آورد.

کلمات کلیدی:

نظام انتخاباتی اکثریتی، نظام انتخاباتی ترجیحی، طایفه گرایی، حوزه انتخابیه ممسنی و رستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1269444>

